

Előnyös kereset!
rangú állandó személyek, kik a
... részletfizetés mellett eladás-
... 1886. évi XXXI. törv. cz. szerint)
... felvételnek. Né-
... és kocskáz-
... 300 frt könnyen
... megnevezésé
... társaság
... Budapest.

ALTEG
as,
ALTERS
... szegesebb ital!
... Budapest.

Görs-
... Budapest: Dr. Korányi,
... Dr. Barabás; Bécsben: Dr. Bam-
... és hgy-

szegesebb ital!
... Budapest.

detés.

... ev. ref. egyház leány-
... ev. ref. egyház lel-
... munkálatok az aján-
... jogát ahoz, hogy a
... vállalkozónak
... munkálatra is vonat-
... munkálatot
... vállalkozik?

... az 1.
... ev. ref. lelkészi hi-
... számra üresen ha-
... kitöltendő. — Az aján-
... ev. ref. lel-

... ovadéknál a
... könyvb-n vagy
... 20 dik napjának
... nagytermébe
... délutáni 6 órá-
... részenként annak
... építető bizottság a
... tervezete az ár-

... az alifalazás csakis
... munkára
... 15 nap alatt meg-
...
... pótmunká-

építető bizottság.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj
Nagy hatóságok...
... 30 kr.
... 50 kr.
... 100 kr.

Tisza lemondása.

A megrökönyödött s a subvenciós-
koncot már is a porban látó félhivatalos
sajtó minden oly erőlködése daczára, mely-
nek célja az, hogy a Tiszától függő ma-
melukok didergését, a kormány szilárd ál-
lásának hírével erősítse, tény, hogy a
Tisza-kabinet. Janszkynek Pécsre érke-
zése után a honvédelmi miniszter kivéte-
lével lemondását elhatározta, mivel érezte,
hogy Janszkynek Pécsre küldése csöndes
elcsapatás nemcsak a Janszky-ügy, de még
inkább a nyomorúságos pénzügyi gazdálko-
dás miatt. Az is tény, hogy Kállay Béni
közös pénzügyér Budapestén idözött, bizo-
nyosan nem azért, hogy magát a buda-
pesti rendőrség által megbotoztassa. Majd
kiviláglik ez rövid napok alatt.

Táviratunk, melyet tegnap azzal a
sajnos érzséssel közöltünk a lap élén, hogy
ime — Tisza sokkal szebben
bukik — mint a hogy megér-
demelte, tehát a fentebbiek szerint
módosul.

A Tisza-kormány tervezett lemondásá-
ról szóló hírt különben a tekintélyes bécsi
N. Fr. pr. is megerősíti. A kormány for-
malisan benyújtja vála lemondását, ha
Janszki tábornok nem szabadságotatit. A
kormány szombati előterjesztésére a korona
elrendelte a szabadságolást s ezzel a kon-
fliktusnak legalább éle van elvéve.

Az »E«-s tegnap száma írja, hogy
Tisza Kálmán nem maradt meg lemondásá-
nál, még pedig azért, mert az a feletle
komoly ok, a mely őt először ily lépésre
birta volna, tévedésen alapszik. Tisza Kál-
mán ugyanis Bécsből azzal az ott nyert
információval jött el, hogy Janszky tábor-
nok Badenben van, Bécs mellett s meg-
kapja a három havi kért szabadságot. A
hadügyminiszterumban azonban, mivel a
tábornok ugyis szolgálaton kívül volt már,
nem siettek nagyon az értesítés elküldésé-
vel; ugyde Janszkynek, a mig a kért sza-
badtságot meg nem kapta, végeznie kellett
az elibe már előbből kiszabott teendőket
s mivel korábbi intézkedés szerint tegnap-
előtt Pécsen kellett lennie, ő oda el is
ment. A magyar kormány azonban a tá-
bornoknak ily teendőjéről semmit sem tud-
ván, meglepetéssel vette hírl Janszkynek
Pécsen való megjelenését, holott Tisza
Kálmán ugy volt értesülve, hogy Janszky
tábornok megkapta a kért szabadságot.
Nem lehetett tehát egyebet gondolni, mint
azt, hogy a magyar kormányelnököt Bécs-

ben egyszerűen kijátszották. A szabadság-
engedély pedig ezalatt csakugyan elment
Badenbe, de Janszkyt már nem találta ott.
Utána küldték tehát Pécsre s mint a Bud.
Corr. is jelenti, Janszky a kért három havi
szabadság megadásáról szóló értesítést ma
tényleg megkapta s Pécsről valószínűleg
közvetlenül szabadságra megy. A mi a
bécsi lapoknak azt a híresztelését illeti,
hogy Tisza Kálmán a parlamentben vala-
mely alkalmas formában rektifikálni fogja
a Szalay és Ugron által hozzá intézett in-
terpellációkra adott válaszát: a nevezett
könyvatos »egész határozottsággal bizto-
sit, hogy Tisza Kálmánnak soha eszébe
sem jutott a képviselőházban erre az ügyre
még visszatérni. »a mire egyébiránt sem-
minemű ok sincs, habár esetleges inter-
pellációk elől semmi esetre sem fog ki-
térni. Ugyanez a könyvatos még a kö-
vetkező sorokat írja, melyek nem szorulnak
kommentárra:

Ha a bécsi lapok ezenkívül még min-
dig visszatérnek arra, hogy a miniszterel-
nök ismeretes válaszában nem róttá meg
az ifjusági tüntetéseket is, ezzel csak azt
bizonyítják, hogy Bécsben ugy látszik, nem
bírnak tudomással arról, hogy Tisza Kál-
mán miniszterelnök egyidejűleg belügymi-
niszter is s mint ilyen nem megróvással,
hanem az összes rendőrségi erő-
vel még válasza megadása előtt a legsi-
keresebben lépett föl a tüntetők ellenében.

A »rendőrségi erővel« uralkodó mi-
niszterelnököt tehát továbbra is bírní
fogjuk, ki izzó halantékait felfrissítheti a
Budapest utcáin kicsordult vérral s vár-
hatja az alkalmat, mikor lesz ismét alkalm-
a frázisokkal szert tenni egy-évi
napi népszorúségra.

Országgyűlés: A legnagyobb mérvű
indignáció zduul fel mindenfelől a hallatlan
brutális és erőszakosság miatt, melyet a bu-
dapesti rendőrség tegnap előtt tanusított. Ezen
eljárás a budapesti rendőrség leggyalázatosabb
pajpajra emlékeztet, s a közönség határtalan
türelmének tulajdonítható, hogy a rendőrség
erőszakoskodását ott a helyszínen meg nem
torolta. A tegnapi előtti jelenetek hatása alatt
állott tegnap a képviselőház, igazán párt-
különbség nélkül. Kormánypartí és ellenzéki
képviselek egyaránt konstataálták, hogy őket is
az utcákon a rendőrség bánta
lalmazta. — A házban a napi-
rend előtt Irányi, Lukács Gyula, Ugron
Gábor, Ernusz Kelemen s Beóthy Algernon
szóaltak fel; különösen Ugron beszéde szen-
zácionális hatást tett. Tisza miniszterelnök

tagadta, hogy ő utasította volna a rendőrsé-
get a fegyver használatára, és kijelenté, hogy
a vizsgálatot mar is elrendelte. De ha nem
a miniszterelnök rendelkezése történt, vajjon ki
fegyverezte fel a gyalogrendőröket? —
Az említett felszólalások után a napirendre, a
vámtarifára került volna a sor. Indítvány tét-
tetett azonban a tárgyalás elhalasztására; az
indítványt a többség Tisza felszólalása folytán
mellőzte. A tárgyalás megkezdésén, a képví-
selők legnagyobb része, a nagyon faldelt leve-
gőü teremből a folyosókra menekült s láng-
elődő majdnem egészen tures ház előtt szó-
lott. Gr. Széchenyi miniszter röviden arra
kérte a házat, hogy ne fogadja el a bizottság
módszítványát. Eayedi Lukács, ki szólásra kö-
vetkezett volna, arra kérte a házat, hogy hol-
nap szólhasson, mi, gr. Széchenyi miniszter
pártoló felszólalása folytán, tekintettel a te-
remben uralgó fojtó melegre, megengedtetett.
Az ülés így már 1 óra után véget ért. A
Janszki-ügyben Meszlényi Lajos s Csanády
Sándor akartak interpellálni, de nem jelenten-
be az interpellációt az ülés elején, at tegnap
nem tehettek meg. A két interpelláció így
szerdára marad, de akkor is aligha megtét-
tik, ne hogy Tiszának alkalmat adjanak a
»magyarozó« nyilatkozatra, melyet állítólag
töle Bécsben várnak.

Ujabb tüntetések a fővárosban. Píros
betűkkel kellene írni jelen sorainkat, midőn
a főváros vasárnap-esti tüntetéséről referá-
lunk, hogy ez által mintegy előre jelezzük
az eseményeket. A főváros utcáin vér folyt!
Ártatlan polgárok piros vére, melyet a min-
den emberkezésből kivetkőzött rendőrök on-
tottak ki, durva előljárók barbár parancsára.
Es hogy e nyomorult büntény annál inkább
elítélhető legyen, hogy a vérengző feneva-
dak felelősségre ne vonathassanak: hiva-
talból rendelték el, hogy min-
den rendőr dugja a la száját és
ez szabadoon vol a gyilkosságra. Szurony
és kard vért és halált ontott. Csak polgár
volt az áldozat, rendőrt, katonát nem bántott
senki. Vért, vagyont, életet nem kívánt, a ki
tüntettet, csak azok, a kiket hóherokká ne-
velt a rendőri bölcsesség. — Az egyetemi
civásokort az egyetem rektora bezáratta, ez ál-
tal is gátat vetni igyekezvén a további tü-
ntetéseknek. Az egyetemi ifjuság valóban nem
is akart vasárnap este tüntetni, hanem erre
a rendőrség — mely morgóssított — ugy
szólván hecczelte a közönséget. A tüntetés
kezdetének különben azt lehet vennie, hogy
az Albrecht főhercegre és Janszki
tábornok arczképeit a Bakács
utcán egy palánkra felakasz-
tották. — Az utcákon tolongó tömeg,
mely Kossuthot éljezte, Albrecht főherceget
és Janszkit ábezugolta, semmi kibágára
nem vetemedett, a lovasrendőrök mégis közi-
bök ugrottak s egy lovasrendőr egy kis
gyermeket, kit dajkája veze-
tett, agyongázolt. A »Fiume« kávé-
ház elől a kávézó vendégeket szétkergettek
s ott egy embert leszerkta. A Fe-
rencz és József- városokban 2000 főnyi közön-
ség tüntetett, mig végre a rendőrség szétosz-

latta őket. Az első halott egy sze-
gény munkás ember volt, kit egy
lovasrendőr a muzeum-köruton kardjával szí-
ven szurt. A rendőrség azonban nem pusztán
azokkal bánt el brutálisan, kik tenyleg tü-
ntettek, hanem az utcán nyugodtan járókelő-
ket is izultálta. Így a nemzeti színházból ki-
jövő közönséget is durván megtámadta s a
színház előtt a rendőrség kardcsapásai alatt
többen megsebesültek. A korzón Clair Vilmos
hirlapíró tartott beszédet a tüntetőkhez, kik
ottan elbarikadiroztak magukat. A képviselői
immunitást is durván megsértette a rendőrség.
Esti 8 óra tájban ugyanis Lukács Gyula,
Lükő Géza, Isaák Deszö, Boda Vilmos, Pet-
rich Ferencz, Györfly Gyula és Fereucz Mik-
lós a klubból hazigyekeztek. Az utcán a
lovasrendőrök közbök vágtak s a legdurvább
módon bántak el velük. — A Báthory-kávé-
ház előtt egy rendőr szuronyával haláló-
san megsebesített egy joghall-
gatót a nyakán. A rendőrség által letar-
tottatottak száma 31, — a sebesültek számát
biztosan nem lehet tudni. A tüntetés csak ój-
fáltjában szűnt meg. A katonaság készen-
létben tartott, közbe lépésökre azonban nem
volt szükség. Az annyira feltett Hentzi-szob-
rot és a »Pester Lloyd« szerkesztőségét ka-
tonaság őrizte. Nem is esett benne semmi kár!

Képviseleválasztás. A zala-szent-
gróthi kerületben, mely tudvalegőleg Besse-
nyey Ernő halála következtében közelebb fog
képviselet választani, Eitner Sándor
pártunkivüli programmal képviselőjelölté ki-
kiáltott.

Eppen jókor! A »Pester Lloyd« —
mely oly türcsa kelepcebe került a Hentzi-
Janszki-ügy miatt — megbízható oldalról veszi
a hírt, hogy a közös hadügyminiszterium az
idei delegációk elé egy új tételt fog terjesz-
teni, mely a hadügyi költség feleme-
lést czeleozza. Hát annyira megtörtnek hiszi
a k. k. hadügyminiszterium a magyar nemze-
tet, hogy a jelen viszonyok között e költséget
meg fogja szavazni?

Az egyetemi polgárság reszeröl Melly
Béla, Plathy György, Szomjas Lajos, Rácz
Géza jh. és Andrácsky Jenő megjelentek
Pekáry főkapitányhelyettesnel s kérték, hogy
az egyetemi ifjuságnak szerezzen elégtételt
Máltás Hugó kapitányval szemben, ki az
egyetemi polgárságot a szombati tüntetésen
»kutyák«-nak nevezte. A főkapitány helyettes
igen szívélyesen fogadta a megjelenteket s
ígérte, hogy az ügyet megvizsgálja s ha sér-
tés csakugyan forgott fenn, nem fog kéni az
elégtétel, — s kérte az ifjuságot, hogy igye-
kezzenek oda hatni, hogy a tüntetések meg-
szűnjenek.

A kiutasítás kérdésében Párisban
egyre nagyobb lesz a konfuzió. A képviselő-
ház azon bizottság, melyhez az ügy utasítva
valt, öt szavazattal öt ellen Maret képviselőt
választotta előadóvá, ki a kiutasítást elvből
ellenzi. Neki lesz kötelessége olyan jelentést
tenni, mely obligatoriusnak akarja a kiutasít-
ást minden hercegre. A bizottság javaslata
ellenében a minisztertanács elhatározta, hogy

A »DEBRECZEN« TARCZÁJA.

A csatanyerő tudósok.

Olyanok is vannak. Hja, a tudósok sok-
félek. A legtöbb felekezet szorakozott ugyan,
de vannak köztük olyanok is, a kik, mint
látni fogjuk, hébe hóba csatát is nyerneek.
Pedig ki tenné föl róluk? Senki. Mert a
tudósok a harcászattal nem foglalkoznak. A
ki abban tudós, az nem tudós, hanem
katona.
Képtelenségnek látszik pedig; mert hisz
a tudós férfiak mind olyan nagyon benne van-
nak a maguk tudományában, hogy attól mást
meg nem látnak. Hogy tovább ne menjünk an-
nál a magyar tudósánál, a ki nagyon szerette
a macskákat. Annnyira szerette, hogy az ajtó
alján lyukat vágott neki. Azon aztán a derék
cica ki- s bejárált nagy triumfussal. Történt
azonban, hogy a cica megkölykedzett. Mint-
hogy pedig a környéki valának számára nézve
kilenczen. a körütekintő tudós az ajtón levő
nagy lyuk mellett még kilenc kicsit vágott. A
mi természetesen szükséges volt, mert más-
különbön hogy jöttek volna a szobába a kicsi
macskák.
A kinaikak van egy meséjük az ó
czopfos tudósairól. A mese szerint a nagy-
készűtségű és csaknem minden betűt ismerő
Hsi-Tu-Nyekk, az emberséges tudós, ott ült
az ó arnyas szobájában és kanál híjával lévén
két rófnyi hosszú pálcikával kavargatta a té-
ben főződő rizskását. Miután megkóstolta a

nemzeti étket s jónak találta, hozzálátott a
fogyasztásához.

Eppen hátraverte a megbámulni való
varkocsát a tisztelretreméltó Hsi-Tu-Nyekk,
hogy anrál könnyebben ehessen amint belép
hozzá egy kis lányka, az ég minden áldását
kívánva a derék férfiura.

— Mi kell leányom? kérdé a tudós.

— Tűz kellene. Egy kis parázs. Itt la-
kunk a szomszédban. Kialudt a tűzünk, aztán
nem tudunk másikat gyújtani. Egy kis pa-
rázst kérnék.

— Adnék, leányom, adnék, — mondá a
jósziwü tudós — de nincsen hozzávaló edé-
nyem. Hát miben adjam?

— Hát találjon ki valamit, ha olyan tu-
dós, — szolt a kis lány.

A jeles férfiú elmosolyodott és gondol-
kozni kezdett, hogy — de igazán mibe is kel-
lene adni azt a parázst? Mig a tudós gon-
dolkozott, addig a kis lány lekuporodott a
tűzhely mellé, s ott a markát teleszedve ha-
muval, annak tetejére rakta a parázst. Aztán
kaczagva odatartotta a kezét a tudós elé és
elutott.

A csaknem mind- n betűt ismerő Hsi-
Tu-Nyekk pedig elképedve nézett utánna s
igazat adott annak a mondásnak, hogy mennél
többet tudunk, annál kevesebbet tudunk. —
Hát ilyenek a tudósok.

Mikor I. Napoleon az egyptomi hadjára-
tot tervezve, volt gondja rá, hogy az expedi-
ciónban hirnovek tudósok, kitűnő festők s hir-
lapírók is vegyenek részt. Diadalutnak ter-
vezte azt a hatalmas ember, igyekezett hát,

hogy legyenek körülötte olyan emb-erek, a kik
alkalom adtán kiürülhessék az ő dicsőségé-
re. Mert dicsőíteni még geológiai szakmunkában
vagy logaritmusos számító könyvb-n is
lehet.

Friant tábornoknak jutott az a nagy
szerencse, hogy táborában láthatta ezt a
zagyva népet. Tudós, művész, újságíró! Keil-
ennél gabajodottabb, furcsább és cigányabb
elementum.

Friant tábornok órási erejű, nagy mo-
hamed ember volt. A mellett derék katona,
vig czimbora s a mi fő, olykor kitűnő ötletei
is voltak. Szerette ezt a veszedelmes népet,
de haragudott is rájuk. Rendetlenek, önféjűek
és macskok voltak.

A botanikus tudós, mikor a tábor egy
este a Nilus parján pihent, megdörzsölte a
homlokát, fölállott fektéből és ment a Nilus
felé.

— Hova? — kiáltott rá az őrszem.

— A Nilushoz.

— Nem szabad!

— Nem szabad? Nekem, a dijoni aka-
démii tanárának akar maga parancsolni? Hobó
barátocskám, arra maga későn születte.

De a barátocskám nem respektálta a
dijoni akademia tanárát egy csöppet sem. Meg-
fogta szépen a gallérját s egy elévetődő ör-
járatnak átadta.

A katonai törvény nem volt a tudóra
kötelező. Odaállították hát Friant elé.

— Mit csinál-kedett ön? — rivalt rá a
tábornok.

Semmit, tábornok, — felelt a derék bo-
tanikus jámborul.

— Hát miért hozták önt ide?

— A Nilus-partra akartam menni és
nem eresztettek.

— A Nilus-partra? Szerencsétlen! Hi-
szen az most tele van krokodilussal!

— Tábornok, tábornok! kiáltá örmőtől
reszkető hangon a tudós — igazat mond
ön?

— Hát mit mondanék mást?

— De akkor, kérem; ereszszenek engem
oda. A krokodilusok hátán egy zöld gomba
tenyész, a mely még nincs alaposan megviza-
gálva. Ereszen engem oda, tábornok. Gjorsan
gyorsan!

— De nem szabad oda menni!

— Mit? Ön a tudományt korlátozni
meri, hogy ne fődözhesse föl a természet
csudáit! Ön egy barbár! Ön egy eszkimó!

Milyen jó lett volna rá mondani, hogy
20 nap dunki. De nem lehetett. Mert a tu-
dós nem katona. Csak egyet büntetett volna
meg közülük, a többi szaladt volna szerzetét
a homoksvatagba, Mikor már bent jártak a
sivő pu-tzák homoktengerében, mikor már a
Friant serege a sok apró csatározástól felfé-
re olvadt le, akkor mentették meg azt a sereget
a tudósok.

Egy alkonyatkor elfáradva, kimerülve
haladt a sáppédó homokban a csapat. Még
egy rövid utat akartak tenni a pihenés előtt.
Valami óráz után vágyakoztak. Mindenki el-
vált gyötörre a szomjuságtól! Egyszerre mar-
czona lovasok tüntek föl előttük ilyesztő ro-

csak olyan törvényt fog elfogadni, mely a közvetlen pretendensek kiutasítását rendeli el, a többi hercegek elleni intézkedéseket pedig a kormány belátására bizza. A helyzet tehát meglehetősen zűrzavaros s a viták, melyek a kamarában a hét folyamán és egyben várható, mindenesetre igen viharosak lesznek.

Ugron Gábor képviselő beszéde.

(A képviselőház jun. 7-iki, tegnapi ülésén.)

T. ház! (Halljuk! Halljuk!) Midőn felszólok, keli, hogy tegyem ezt azért, hogy egyfelől jelezsem azt, hogy nem látok abban semmi különösöt, sőt abban az alkotmány és szabadság bizonyos biztosítékát találok, hogy a jelen eset alkalmával a képviselő urak pártkülönbség nélkül bántalmazzanak, mert így legalább nemcsak az ellenzéken, de a tulajdonos is meggyőződhetik a belügyminiszter közegeinek tapintatlanságáról, neveléséről, helyes eljárásáról és válogatott finom modoráról. — (Élénk derülés! Igaz! Ugy van! a szélső balon.) Nem tartanám helyesnek, ha a képviselők bármely jelvény által megkülönböztethetők lennének, mert akkor a jelen alkotmányos kormány visszaéléseit nem ismernék meg a maguk brutalitásában. (Élénk tetszés a szélső baloldalon.) A miniszterelnök ur, mint annyiszor tette, most mint belügyminiszter is újabb nézetváltozást követ el. (Halljuk! Halljuk! a szélső balon.) Mert mint alkotmányos ember mindig azon nézetet kellett, hogy valja és kell, hogy valja ma is, ha alkotmányos miniszternek akar tekintetni, hogy a népnek a vagyon és személybiztonság respektálása mellett joga van tetszését, vagy nemtetszését nyilvánítani. (Zajos helyeslés a szélső balon) a népnek joga van ezt tenni minden alkotmányos államban, ha a személy- és vagyonbiztonságot nem háborítja és csak ha az háborgatják, akkor kezdődik a rendőröknek hivatása (Ugy van! Ugy van! a szélső baloldalon.)

Azt hiszi a miniszter ur, hogy a szegény népnek csak addig van joga az ország ügyeinek ellenőrzésére, míg a miniszter ur számára megválasztja a képviselőket, azontul pedig nincsen? (Élénk tetszés a szélső baloldalon.) Már pedig azontul felháborodásnak nem adhat más uton kifejezést, mint a y (Igaz! Ugy van! a szélső balon.) Ha a t. miniszter ur ezt helytelennek nyilvánítja, akkor ki kell szakítania ama fényes lapokat Anglia történelméből, ahol százezekre meo tüntetők az ország gazdasági viszonyainak javítását s az ország intézményeinek új irányban való fejlődését pl. a gabonatorvényt, az angol felsőházi reformot ily uton helyes irányban támogatták. (Zajos helyeslés a szélső balon.)

Azt mondja a miniszter ur, hogy a nemzet sorsa felett nem dönthetnek. Nem is kívánja senki, hogy a nemzet sorsa felett döntsék, de ezeket, mint oly tüneteket, melyek a nép kebleiben háborgó érzelmeknek adnak kifejezést, nemcsak nekünk, hanem önöknek is kötelességük respektálni. (Zajos helyeslés a szélső baloldalon.)

Mert az alkotmány nem csak azt teszi, hogy a megválasztott képviselők szavazata szerint kell az országot kormányozni, hanem azt is, hogy az országot a nép akarata szerint kell kormányozni. (Igaz! Ugy van! a szélső baloldalon. Nyugalanság a jobboldalon.)

hanással tartva feljűk. Ellenségek voltak, harcos mameluk csapat, számra névze is túnyomó.

Volt nagy ijedség a seregben. A fardat az elmaradtak még hátul voltak s csak lassan szállingóztak elő. De a tudós és művészcapat volt legjobban megijedve.

— Jaj, a könyveim!
— Mon dieu, a jegyzeteimet!
— Hol a távésővem? — kiabált a geografus.

— Talán ágyunak akarja használni? republikánsok a hirlapíró.

Egyszóval, nagy volt a gabajodás. Az állatok félték, az ijesztő harcizaj, az erős lödögés egyre közelebb hangzott. A teherhordó szamarak rémült ugrással nehezítették a rendfőntartását.

Friant vetett végett a zavaros jelenetek.

— Négyszöget formálni! — ordította orri hangon. — Szamarak és tudósok a lözöpre! Gyorsan!

Erre a vezényletre a szemközti rohanó mameluk lovasok oly rengeteg bruhahha, homéri kacaj fogadta, hogy azok ezen a ne-tovább való vitézs gen megijedve megfordították a lovak fejét s vágattak vissza a homokpuszta sivatagba.

Friant tábornoknak örökre haragosai maradtak a tudósok, de a csapat megvolt mentve.

A szivtelenek.

— Regény Pápai Imrétől. —
— 16. közzem. —

Gazsi bácsi megdöbben e szenvedő alak láttára. Ő egy gögös, ragyogó, büszke delnőt várt s ez ime egy szenvedő, megtört szűzi alak.

Leküzdhetlen gyengeség érzete ragadta meg szívet. Hogy mondjon ennek egy keserítő szót. Megnélné vele; megtudná ölni bántó szóval, hideg szívvél?

Ugy szeretett volna oda borulni a szép szenvedő lábai elé, átölelni lábát, csókolni

Es, t. ház, azt mondja a miniszter ur nagy elégtétellel, hogy majd eirendeli a vizsgálatot és senki, a kiről ki fog derülni a törvénytelenység, nem fogja elkerülni a magabüntetését. Ime, itt a kibuvó ajtó, melyre a t. ház előtt rá akarok mutatni. (Halljuk! a szélső baloldalon.)

Előbb leszedegetik a számlévkönyvet a rendőrök ruháiról, hogy egyénileg ne lebesse őket felelőssé tenni. (Igaz! Ugy van! a szélső baloldalon. Nyugalanság a jobb oldalon.) S ekkor megindítják a vizsgálatot. A miniszter ur azt mondja, hogy senki sem kerüli el a maga büntetését. Ebből úgy látszik, jó előre ki volt számítva és rendeltévből történt, hogy a személyes felelősség megszüntetessék. (Zajos helyeslés a szélső baloldalon.)

Ha a miniszter ur szolgálatokat akar tenni Bécsnek, a reakciónak, keressen erre más utat! (Élénk helyeslés és éljenzés a szélső baloldalon. Zajos ellenmondások a jobboldalról.) Es ne mutassa a világnak azon példát, hogy Bécsnek akként szerezzen elégtételt, hogy magyar ember véérébe mártsa kezét. (Zajos helyeslés a szélső baloldalon. Nyugalanság a jobb oldalon.)

Ezek után, t. ház, röviden azt mondom, hogy gyöngén állhat az olyan kormány tekintélye és gyöngén állhat az olyan nemzet tekintélye is és nagy hiúság lehet azon férfiak lelkében, mely őket háborgatja és e nemzet ellen ingerli, akik azt hiszik, hogy elégtételt szerezhetnek azzal, ha egy szegény házmestert megöletnek egészezől áldozatul. (Zajos helyeslés a szélső baloldalon. Nagy nyugalanság a jobboldalon.)

T. ház! Ki teheti fel azt, hogy felsőbb intézkedés nélkül azon rendőrség, mely az új rendőrfőkapitány kinevezése óta oly humanusnak, oly tisztességesnek mutatta magát, egyszerre levetkőzve minden tisztességét, a legálváltabb cselekedetre vetemedik? (Élénk helyeslés a szélső baloldalon.)

Mert hiszen a börtüntetés el van törölve, s ime itt törvényes ítélet nélkül polgárok börtönbe kerülnek. (Igaz! Ugy van! a szélső baloldalon.) A fegyház rabjait magának szőlőjük és a rendőrség per takarodjatok rendelkezik. (Igaz! Ugy van! a szélső balon.) Honnan meri magának venni a rendőrség ezt a szabadságot? Ki látott alkotmányos országban rendőrséget korbáccsal kivonulni bekes polgárok közé? Es ki látott fegyvert használni mindaddig, amíg a vagyonbiztonság és személybátorság veszélyeztetve nincs? Ilyesmit csak Oroszországban lehetne feltételezni, mely példányképül szolgált egynemely a divatból kiment és lomtarba utasítandó államférfiúnak. (Zajos helyeslés a szélső baloldalon.)

Alkotmányos országban egészen más intézkedés kell, hogy letessék és fentartassék az egyéni szabadság és az életbiztonság védelme. (Igaz! Ugy van! a bal és szélső bal oldalon.)

Nem azért álltette a miniszterelnök urat a belügyminiszteri székbe az országgyűlés többsége, hogy ily rendőri brutalitások rendeztessenek, hanem azért, hogy mindnyájunk szabadsága és testi épsege fölött örökjék. (Igaz! Ugy van! a bal és szélső bal oldalon.) Es nem azért állítottuk fel a rendőrséget, hogy annak tagjai mint sibirrek a polgárokat uszítathók legyenek; (Zajos helyeslés a szélső bal oldalon.) mert aki nem ad a rendőrségnek nevelést, az

szabad porát, és sirni, zokogni szive szakadásig.

Majd észbe jutott a mult. Hogy bánt vele s Ákossal, a többi fiatalokkal.

E gondolat megerősíté.

— Nem indít meg, — dörmögi. — Kegyetlen lesz-ki! Irgalmatlan leszék, mint ő volt hozzánk.

— Aláoszolgája — szólt fenhangon. — Engedelmet kérek korai alkalmatlankodásomért. Elhítteti, nem magamért, nem jó kedvemből jöttem.

Adél fardat bólintással üdvözli s intett neki, foglaljon helyet.

— Köszönöm, nem kérek belőle. Nem fardtam el; nem is jöttem hosszas időre. Azán érdemes sem vagyok rá. Jobb lesz ha előhívhatja cseledeit és kidobát. Tudom ugyanis az lesz a vége. Jobb elebb, mint később.

Tudja-e asszonyom, miért jöttem én ide? Ne féljen! Nem számolni jöttem. Ne féljen, nem vadolom semmivel. Nem hányom szemére multját, nem panaszolom fel a tengerkönyeket, miket elsrattott velem, ki atya helyett atyja voltam; azt sem hozom fel, mit vétett az örökké való Isten ellen, ki oly gazdagon felruházta szépséggel és szellemmel, — csak egyet felejtett el, szívet nem adott dus adományaihoz.

Nem szolok mindezekről. Csak egyet kérek, könyörgöm, teljesítse ez utolsó kérésemet. Én, ki soha embert nem kértem, én a 70 éves agg, ezzel az őz hajjal, reszkető kezekkel, felig sirban levő lábakkal, térdre hullva könyörgök előtte: teljesítse utolsó kérésemet. Az élettel leszámoltam. Kivánonj barmit, életemet, vagyonomat, én holnap halott leszék és mindenem az öné.

— Bátyám! As istenért! Ne öljön meg!

— Jó. Eltűrnöm ezt is. Nem haragszom érte. Csak kérésemet teljesítse. Önnek semmi, egy szó, egy mosoly s nekem minden.

Erőt vett rajta tuláradt izgalma s lerogyott a melléte levő székre.

— Megátkoztam magamat, ha ide beléjőlt — folytató. — Most itt vagyok. Esküszöm szegő lettem — vén koromra. Mindegy. El-

ne engedjen neki szabad kezét, és hogyha nem tud gondoskodni a rendőrség élére olyan tisztviselőkről, akik tudják, mi a különbség az illedelmes bánásmód és a durvaság közt, (Zajos helyeslés a szélső bal oldalon.) akkor tartsa vissza őket, mint ahogy visszatartják a házörző ebet, hogyha nagyon marós. (Ugy van! a szélső balon.)

Ezek után, t. ház, kijelentem, hogy a miniszter urnak további eljárását én is elvárom. (Helyeslés szélső bal felől. Egy hang jobb felől. Elég már! Elég!) Nem kapott vagy egyet a képviselő ur a rendőrkötő, hogy ennyire megvan elégedve? (Zaj.)

En elvárom a t. miniszter urtól a vizsgálatot és remelem, hogy a vizsgálat rendjén, miután a házban vetett fel a kérdés, a belügyminiszter ur kötelességének fogja tartani itt a házban előterjesztést tenni a vizsgálat mibenlétéről, mert az ügyet, a melynek annyai képviselő szemtanuja volt, elszakítani nem lehet, és fényes elégtételre van szükség a szabadság és egyéni biztonság tekintetében. Mi ezt kérjük és követeljük. (Élénk helyeslés és éljenzés a szélső baloldalon.)

Védmozgalom.

(A debreczeni egyesülétek figyelmébe.)

Debreczen, június 5.

Jelentőségre vergődik a jelentéktelen Románia. Beszéltek magáról. Adja az önálló királyságot, mely azonban lenet püközdi királyság is. Egy kis alkalom kell hozzá, és a feleségl Románia visszaesik abba a semmiségbe, melyből mi rántottuk ki nagylelkűen.

Hála fejében most megkezdte ellenünk a vámháborút. Ez az a háboru, melyet elbir minden nép, ha okosak és körültekintők a kormányfőrhái. Hogy okosak-e az oláh statusfőrhák, bajos rá felelni. Annyi bizonyos, hogy sokat kockáztatnak, de az is kiátásban van, hogy sokat nyerhetnek. Bizonyos kitértással meggyerhetik azt, hogy évek mulva maguknak lesz iparuk és nem szorulnak mindenért a külföldre.

Kölnben efolott mi nem törjük a fejünket. Mi csak az első és legközelebb eső cseljárt látjuk a Románia által kezdett vámháborúnak, azt tudniük, hogy ipara mellett önmagát tegye hatalmasá Erdélyben, az ottani oláh-ság között.

Egyszerű ennek az utja. Erdélynek legjobb eleme: a székely az ipar után el és ez az ipar Romániában találta meg természetes piacát. Hat Románia ennek akar most utjába állani. Akarja, hogy ne fejlődhessek, hogy pusztuljon el az erdélyi székely ipar. Akarja, hogy a pangó erdélyi industria munkásai menjenek a közeli Romániába munkát és kegyeret keresni. Akarja, hogy így meggyöngöljön Erdélyben a székely elem és erősbödjék az oláh faj, mely vele tart és reá halgat.

Mi magyarok pedig ennek épp az ellenkezőjét akarjuk. Nekünk az a törekvésünk, hogy a szorgalmas, iparkodó, ügyes székely elem minél hatalmasab legyen Erdélyben és hogy értelmi, vagyoni súlyával elnyomja az ottani, kifelé kacsingató, külön nemzetiségi aspirációkat valló oláh-ságot, melyre Románia kivette halóját.

Ezt a törekvést szolgálja az erdélyi székely köznevelődési egyesület is töle telhetőleg. De természetesen kevés teük eütl a nemrég alakult és kellő penzerővel nem rendelkezhető egyesülettől. Más és nagyobb szabású segítségre

szenvedem ezt is. Boldogan halok meg, örömmel kárhozom el: csak teljesítse utolsó kérésemet. Hallgasson meg.

Megtörle sáppadó homlokát, fagyos, szag-gatott hangon folytató:

— Kosintzky gróf — az ön udvarlója vagy jegyese, Zeleny Arthurt gyalázatosan megsértette, aztán párujra hívta. A párbaj halálos lesz. Nem mondom, hogy ön bujtotta fel, nem szolok semmit. Elég az, hogy a gróf féltékenységből tör Arthurt életére. Úgyes vivó, az a kenyere. Arthurnak kisebb gondja is nagyobb volt, hogy a verekedést gyako-rolja. E párbaj nem törtéhet meg. Mészárlás lenne ez, én nem engedem az öcsémet lemészároltatni. Azért jöttem ide.

Adél sirt, zokogott. A pamlag támlányára hajtó fardat fejét.

— Istenem! Istenem! Mit tegyek — so-hajtó kezét tördelve.

Gazsi bácsi felkaczagott. Száraz, rideg kacagás volt az, szívet rázó, velőt fagyasztó.

— Hahaha. Mit tegyen? Mit tehet ön? Ön kérdi ezt a gróf kedvese? Hát nem volna már felette anyi hatalma se?

Adél felelt. Nem sirt nem zokogott többé. Szemei villámoltak. Két villámterhes éj. Csak arca volt halvány, halálosan halovány.

Gazsi bácsi megrémült; minden szó tor-kán akadt.

— Uram — szólt Adél hangja élesen csengett — én leány vagyok. Én nem voltam és nem is leszék senki kedvese. Ily rágalmat embertől nem török el.

Gazsi bácsi holtra rémült, tagra nyílt szemekkel bámult az előtte felmagasult fenséges alakra. Mint egy bosszualló Cherub állott állott az előtte, remegő bűnös előtt. Soha sem volt ily helyzetben. Az a kit ő szép asszony-nak nevezett, az a szivtelen, kaczer, önző asszony, az állott előtte ártatlansága fenséges nimbusával, és azt mondja az őt káromlónak: én leány vagyok. Nem tudta elviselni látását. Lesütötte szemeit. Aztán lassan, öntudatlanul azon vette észre, hogy oda borult a szép asszony lábai elé, átölelte azokat, sirt, zokogott, mint a megvert gyermek.

van itt szükség az állam és a kormány részéről.

A kormánynak ugy is nagy mulasztásokat kell itt helyreütnie. Elhanyagolta Erdély magyarságát a közgazdasági téren, elhanyagolta a vasuti politikában, melylyel a székely ipart egyenesen ráultalta Romániára. Ráultalta ugyan-nyira, hogy kellő közbelépés híjján veszedőben volna a mostoha elbánás daczára is a fejlődésnek indult székely ipar.

Föl kell tenni a magyar kormányról, hogy ezt a helyzetet át fogja érteni és hogy nem fog tudatos a n öngyilkos közgazdasági politikát üzni Erdélyben lovat adva Románia alá, mely erősen számít az ő fentebb vázolt kalkulására.

Hanem a magyar társadalomra is nagy kötelesség vár az erdélyi székelység megmentése, helyesebben: Erdély megmentése körül a magyarság számára.

Már azzal tisztában vagyunk, hogy a székely ipar elveszti Románia piacát. Ezen egyelőre nem bír változtatni a milliós hadseregű „nagy hatalom” melyyel ime egy duodec államcska mily szépségesen paczkázik.

De a magyar társadalom igen bír rajta változtatni. A Romániában elvont piacot meg kell adni a székely iparuk itt, a magyar Alföldön, hol a székely produktumoknak közeli természetes piacza nyílnak, csak a karnunk kell. Egy kis védmozgalom megteszi az egészet. Mondjuk ki Debreczenben a mentő jelzőt és utánaunk fog jönni az egész térs Alföld.

Mondjuk ki, hogy határozott és föltétlen előnyt adunk a székely ipar termékeinek. Mondjuk ki, hogy nem viselünk többé ruhát, mely külföldi vagy osztrák szövetből készült, hanem kizárólag erdélyi posztót veszünk, mely jobb és aránylag olcsóbb a külföldieknel.

Milyen siker lesz az, ha vevők pressziója alatt debreczeni szabók és a vidékek fölkeresik az erdélyi gyárakat és leundület adva az ottani iparuk, a henczegő Romániát kismé-rik furfangos számításából.

Es milyen hatalmas tüntetés lesz ez a magyar Alföldnek Erdély magyarsága mellett!

Megérdemi ez a dolog, hogy minden egyesület gyűlésen foglalja közre k vele Debreczenben és megtegye a kezde-ményező lépést a magyar társadalom ipari védmozgalmára, melyre soha volt nagyobb szükség, mint most, mikor az államok elzárják határaikat az idegen verseny elől mindenfelé.

A debreczeni ker. és iparkamara, kereskedelmi testület a iparos kör, a tisztviselő egyesületek sat. mind nagy elismeréssel tenne-nek érdemet, ha ezt a mozgalmat mielőbb megindítanak és belevonnak a helybeli társá-dalmat, mely bizonyára kész örömmel követné és támogatná őket hazafias törekvé-sükben!

Helyi hírek.

* A vármegyéről. Hajdumegye közigazgatási bizottsága tegnapi tartotta rendes havi ülését. Az alispán jelenléte szerint Svéd Sámuel h. böszörményi lakos czipész boltjának ablaka ismeretlen tetesek által betörtén, a boltból 64 frt 40 kr készpénz s 385 frt értékű lábbeli ellopottak. A tettesek nyomozása folyamatban van. Több vagyou-

Adél remegett. Büszke fájdalma lassan-kent omló könnyé aradt. Ráborult Gazsi bácsira és sirtak keservesen sirtak mindak-tetten.

— Hallgasson meg — suttogá zokogva. Én meghaligattam kifakadásait. Hallgasson meg engem is. Azt hittem siromba viszem szegény szívet keservet, nehez titkát, s nem tudja meg soha senki sem. De nem tudok, nem lehet ezzel meghalnom.

A zokogás elfojtó szavait; majd erőt véve magán halk lassu hangon folytató.

— Önök elítéltek, mindnyájan elítéltek engem. Kizártak a családból melyben születtem, melyhez mindenkor igaz szeretet és hála kötelei csatoltak, eltasztottak a világba, rám kiálták, hogy szivtelen, kaczer, önző va-gyok. Még becsületemet is elvettek. Éu oh istenem nem mondhattam el tettem indokait, nem tarhattam fel szívetem, hogy láthatassak minő ártatlan és szerencsétlen vagyok. Nem volt erőm reá. Magamra vettem gyűlöletük, megvetésük keserveit.

Az isten, az tudja jól mennyi szenvedés-be került ez nekem. Elvesztettem azokat kiket szerettem, elfordultak tőlem megutáltól, gyűlölet megvetés volt minden rám való gondolatuk. Pedig nem volt igazuk.

Megállt egy pillanatra, hogy erőt vegyen ujra kelő grjedelmén.

— Nem szólhattam — folytató. — Titkom lekötö ajkaimat. Most már nincs többé mit veszenem, el mondok mindent. Tul ugy sem élem.

Fájdalma ujra kitört, lerokkad a pam-lagon. Gazsi bácsi odült mellé, könnyeivel áztatta halvány kis kezét.

— Adél! — Edes gyermekem! suttogá — légy erős! Ne sirtj már! Megölnek köny-nyeid!

Adél magához tért, szilárd akarat ereje ezuttal is győzött gyengeségén. Lehető nyu-godt hangon szólt.

(Folyt. köv.)

szükség az állam és a kormány ré-

ormánynak ugy is nagy mulasztásokat elyritnie. Elhanyagolta Erdély ma-

közgazdasági téren, elhanyagolta politikában, melylyel a székely ipar

rautalta Romániára. Ráutalta ugyan hogy kellő közbelépés híján veszen-

na a mostoha elbáns daczára is a k indult székely ipar.

kell tenni a magyar kormányról, hogy zetet át fogja érteni és hogy nem

os a n öngyilkos közigazdasági po Erdélyben lovat adva Románia alá,

számít az ő fentebb vázolt kal-

mamagyar társadalomra telesség vár az erdélyi székelység

te, helyesebben: Erdély megmentése agyarság számára.

szálal tisztában vagyunk, hogy a szé- elvezeti Románia piacát. Ezen egy- bir változtatni a milliók hadsereg

om" melylyel ime egy duodec álla- ly szépségesen paczkázik.

magyar társadalom igenis bir rajta A Romániában elvont piacot meg

a székely iparok itt, a magya r ón, hol a székely produktumoknak

üzletes piacra nyilhatik, csak k k e l l i . Egy kis véd m o z m e g e t s z i az egészét. Mondjuk

eczenben a mentő jelszót és g jónni az egész térsé Alford!

guk ki, hogy határozott és föltétlen nk a székely ipar termékeinek.

di, hogy nem viselünk többé ruhát, di vagy osztrák szövetből készült,

z á r ó l a g e r d é l y i p o s t t ó t hely jobb és aránylag ol-

külföldieknek.

siker lesz az, ha vevők presszi- debreczeni szabók és a vidékiek föl-

erdélyi gyárakat és lendületet adva rnak, a benzegző Romániát kismen-

gős számításból.

ilyen hatalmas tettetése lesz ez a földnek Erdély magyarsága mel-

deml. ez a dolog, hogy minden gy n i l e s e n f o g l a l k o z z e k

brecezenben és megtegye a kezde- epest a magyar társadalom ipari

ra, melyre sohse volt nagyobb, t most, mikor az államok elzárják

az idegen verseny elől miu-

reczeni ker. és iparkamara, keres-

ületet a iparos kör, a tisztviselő

sat. mind nagy elismerésre tenne-

tel, ha ezt a mozgalmat mielőbb

ék és belevonának a helybeli társa-

g bizonyára kész örömmel követné

a őket hazafias törekvé-

Helyi hírek.

magyeről. Hajdumegye közigazga-

ma tegnap tartotta rendes havi

l i s p á n j e l e n t é s e r e n t

h. bősörményi lakos cipész

aka ismeretlen tetések által be-

bolból 64 frt 40 kr készpénz s

sú lábbeli ellópatott. A tetések

olyanban van. Több vagyon-

meggett. Búszke fájdalma lassan-

könnyé aradt. Ráborult Gazsi

rtak keservesen sirtak minda-

gasson meg — suttagá zokogva.

ittam kifakadásait. Hallgasson

sz. Azt hittem síromba viszem

sz keservet, nehéz titkát, s nem

oha senki sem. De nem tudok,

el meghalnom.

sz elfojtá szavait; majd erőt

alk lassu hangon folytata.

elítelték, mindnyájan elítelték

a családból melyben szület-

mindenkor igaz szeretet és hála

zoltak, eltasztottak a világba,

gy szivtelen, kaczer, önző va-

születémet is elvették. Eu oh

ndíthattam el tettem indokait,

sz fel szivemet, hogy láthassák

sz szerencsétlen vagyok. Nem

Magamra vettem gyűlöletük,

szveit.

sz tudja jól mennyi szenvedés-

szekem. Elvesztettem azokat ki-

sz elfordultak tőlem megutáltól,

sz és volt minden rám való gon-

sz nem volt igazuk.

sz pillanatra, hogy erőt vegyen

szemem.

szóhattam — folytató. — Tit-

szmat. Most már nincs többé

sz el mondok mindent. Tul ugy

sz újra kitört, leroskad a pam-

szési odált mellé, könnyeivel

sz kis kezét.

sz — Edes gyermekem! suttagó

sz sírj már! Megölnek köny-

sz hoz tért, szilárd akarat ereje

sz gyengeségén. Lehető nyu-

sz (Polyt. köv)

biztonságot megtámadó eset nem fordult elő!

Tüzeset 7 jelentetet be mindannyi je-

lentékelen A hasznos házi állatok egészégi

állapota megnyugtató volt. A házi pész-

tár forgalma május hórl: bevétel készpénz-

ben 22615 ft. 02 kr, kiadás 21932 ft. 43 kr.

maradvány 632 ft. 59 kr. Bevétel takaré-

pénztári könyvben 3951 ft. 89 kr. A z á r v a

p é n z t á r n á l : bevétel készpénzben 31613

ft. 97 %, kr. kiadás 30858 ft. 05 kr. marad-

vány 753 ft. 92 %, kr. Bevétel adós levelek-

ben 115,615 frt 02 %, kr. kiadás 4059 f. 30

kr. maradvány 111,555 f. 72 3/4 kr. Bevétel

akárék pénztári könyvben 18813 f. 14 kr.

kiadás 4750 f. maradvány 14063 14 kr. Be-

vétele drágaságokban 238 f. Ugy forga-

l o m k ö z i g a z g a t á s i 801 db. melyből elinté-

zett 693 db. — közigazgatási bizottsági 170

db. melyből elintéztett 111 db. —

A k i r . U g y é s z j e l e n t é s e s z e r i n t a h . b ö -

szörményi hók-fogházban a rabok száma 37

férő, 5 nő. Rabmunka keresmény címén be-

folyt 8 frt 48 kr. Fegyelmi uton sem az örök

sem a rabok között nem büntetett meg

senki. A k i r á l y a d f e l ü g y e l ő j e l e n t -

tése szerint befolyt egyenes adó címén 84586

frt 29 kr, hadmentességi díj címén 2695 frt

78 kr. A fagy által okozott károk felvétele

olyanban van s június hóban be lesz fe-

jezve. A t i s z t i f ö r v o s j e l e n t é s e s z e r i n t

tiszta derült nap volt május hóban 17, boron-

gós 7, esős 5, havas eső és hó volt 2 napon.

A k ö z e g é s z é r i a l l a p o t v a l a m i l e m j a v u l t .

H e v e n y f e r t ő z ő k ö r ö k k ö z ű l a h ö l y a g o s h i m i o

uralkodott. Meghalt 416 egység, született 615

gyermek, így a szaporodás 99. Rendkívüli ha-

lálakat 9 van bejelentve. A k i r á l y a m e r n

ő k j e l e n t é s e s z e r i n t k ö z m u n k a v a l t a s á g b ó l

befolyt 823 forint 76 krajczár leiratott 4068

frt 45 kr.

Debreczeni nőegylet. A helybeli jöte-

kony nőegylet i. évi jun. 6-án tartott köz-

gyűlésen felolvasott elnöki jelentést, — tér-

szükje miatt — egész terjedelmében nem kö-

zölhetjük, — csupán a jelentés főbb adatait

említhetjük fel. 1885-ben 96 szegény részesült

az egylet jövedelméből, — ezek közt általán-

osan segélyezett 32, — időközleg 64. Se-

gélyezésekre kiadott 1692 frt 70 kr. Az ár-

vahási növédeknek száma 19, kiknek tartására

965 ft 87 kr fordított. Az egylet összes je-

vedelme volt 2131 ft 05 kr. Hagyományoztak

az egylet javára Kenessey Antalné 500 frtot,

Szabó Lajos 100 frtot, Darabos Miklósné 180

ft 90 kr, Nagy Sándorné 25 frtot. A t. évi

febr. hó 20-án rendezett farsangi vásár tiszta

jövedelme 729 ft 06 kr. — Az egylet elha-

tározta, hogy ezentul az árva-házban 20 gyer-

mek építessék s tervebe vétetett egy új árva-

ház építése.

Időjárás. A májusi szárazságot, mely-

nek káros hatásától gazdáink méltán tartottak,

kedvezőbb időjárás váltotta fel. Már napok

óta minden nap van esőnk, hol hajnalban, hol

nap közben s az ég többnyire felleges. A hó-

ség is csökkent. A tenyészet mintha újra elédt

volna, adébb zóid szint öltött a falevél, dus

hajtásnak indult a növényzet.

Iskolavizsgálat. Kiss József tanfelügyelő

ur Rab László gazdasági tanácsnok ural az

obati puszta utazott, a puszai iskolák lá-

togatása végett.

Személyi hír. Gr. Degenfeld József fő-

ispán ur a ma d. u. vonattal Nagy-Károlyba

utazott, családja köébe.

Miniszteri körrendelet. A belügyminisz-

ter, miután gyakran előfordult, hogy ércpé-

nzhez hasonló értéktelen játékgépekkel csa-

lások követtek el, körrendeletileg figyel-

mezteti a törvényhatóságokat, hogy az ily je-

gyek gyártóit és terjesztőit nyomozzák ki s

adják az az illetékes járásbíró-ágoknak.

Népesség. A május hó 30-tól jun. hó

5 ig terjedő hét alatt született városunkban:

I R e f o r m á t u s : 11 fiu, 13 leány, tör-

vénytelen 4 leány, — együtt: 28. II. E v a n g

e l i k u s : törvénytelen 1 leány. III. R ó m

k a t h o l i k u s : 1 fiu, 5 leány, — együtt:

6. Halvaszületett 1 leány. IV. Z s i d ó : 1 fiu,

1 leány, — együtt: 2. Halvaszületett 1 leány.

Az éveszülöttek összes száma=37.

A dr. Király Ferencz urnak átadott

diszablon a következők arczképeit tartalmazza:

Gr. Degenfeld-Schomburg József, Hajdumegye

és Debreczen szab. kir. város főispánja a deb-

reczen-ker. kiállítási bizottság elnöke. Simonffy

Imre, kir. tanácsos, Debren szab. kir. város

polgármestere, a debreczen-ker kiállítási bi-

zottság helyettes elnöke. Szaszina Lajos a deb-

reczeni keresk. és iparkamara elnöke, a Fer-

József rend lovagja, a debreczen-ker. kiállítási

bizottság alelnöke. Békessy László a debrec-

zeni gazdasági tanintézet tanára, a debreczen-

ker. kiállítási bizottság jegyzője. Szűcs Mihály

a debreczeni gazdasági tanintézet tanára, a

debreczen-ker. kiállítási bizottság jegyzője.

Ferenczy Elek hajdumegyei szolgabíró, a deb-

reczen-ker. kiállítási bizottság jegyzője. Grün-

vald József a debreczeni keresk. és iparka-

mara hivataltaloka, az 1885. évi budapesti orsz.

kiállítás bíráló bizottságának tagja, a ker. ki-

állítási bizottság tisztviselője. Gorovi Miksa

aczel-sodrony műgyáros. Gorovi Miksáné. Csak-

nak József nagykereskedő, földbirtokos. Szep-

essy Antal a debreczeni kereskedő testület

elnöke, a debreczeni keresk. és iparkamara

alelnöke. Baum Miksa kötszövő gyáros. Baum

Miksáné. Mayer Ferencz kereskedő. Kerekes

Géza kereskedő, földbirtokos. Ábrahám László

üggyéd és földbirtokos. Bácsi András kovács

mester. Balassa Károly cetetgyáros. Borsányi

Viktor gépgyáros. Buda József földbirtk. os.

Ifj. Csáthy Károly könyvkereskedő. Dávidházy

Imre az 1885. évi budapesti országos kiállítás

bíráló bizottságának tagja. Dávidházy Kálmán

könyvkötő Dézsi István szürszabó mester. Do-

mokos Kálmán a debreczeni gazdasági taninté-

zet igazgatója. Egy István fényképész. Fá-

bricius Géza kereskedő, földbirtokos. Fara-

g István kovácsmester. Fehér Herman vendéglős,

borkereskedő. Fries József, a debreczeni vá-

rosi nyomda ügyvezetője. Gyulai László pintér

mester. Halupka József szürszabómester. Har-

sányi István asztalosmester. Huber József

szabómester, az 1885. évi budapesti országos

kiállítás bíráló bizottságának tagja, Jóna Da-

niel lakatosmester. Jóna Sámuel szappanos-

mester. Katz Jakab kereskedő. Katz Lajos

borkereskedő. Keszler Jakab kalaposmester.

Koida János cukrász. Kollát Imre kovács-

mester. Konrad János mézeskalács sütő. Ku-

czik Gábor szalonka és sertés kereskedő. Kul-

csár Antal bádognosmester. Kutassy Imre könyv-

nyomdatulajdos. Mayer Emil az „István“

gőzmalom igazgatója. Malatinszky Ferencz

szürszabómester. Medgyessy Gábor mlakatos.

Nagy János szíjgyártómester, Nádaszy Ferencz

földbirtokos, a debreczeni juhártó gazdák el-

nöke, s az 1885. évi budapesti országos kiállít-

ás bíráló bizottságának tagja. Reke Gusztáv

kocsigyártó. Reke Gusztáv. Szabó Mihály

hentesmester. Szepessy Gusztáv az „István“

gőzmalom igazgatója. Szoukó Ferencz cipész-

mester, Szöllösy György aranyműves. Simatsek

Ferencz reszelőfogó. Özv. Swoboda Józsefné

bortermelő. Schönfeld Földp eczet és cöncac-

gyáros. Török Gábor Debreczen sz. kir. város

főerdőmestere

NINCS TÖBBÉ TUDÓBETEGSÉG!

TRENKER-féle

JÁVOR-KIVONATI SZERKEK GYÁRA NÉMET-KERESZTUR SOPRON MELLETT.

Betegnek s egységére lenni az ember kötelessége s e kötelességet csakis a feltaláló **TRENKER** jávorkivonati szereinek használása által teljesíthetni.

A jávorkészítmények az egyedüli gyógytáplálószerkeket mell-, gyomor- és aranyeres bajok, gyenge emésztés és általános testi gyengeségek ellen, továbbá női betegségek, idegbajok, verszegény gyermekeknek kik schrupulosusok, súlyos betegségeknek gyors üdülést eszközölnek, valamint minden bronchial tartós és időszaki bajoknál.

Igy beszélnek és ajánlják a következő professzorok: **Dr. Moser N. J.** Bécs **Dr. Weigel** egyetemi tanár, **Lemberg Dr. Dunajet Ign.** járásorvos **Nagy-Magyos** és **Dr. Schumel T. J.** Kreisbach.

A jávor gyógyszerek a bécsi és budapesti vegyeszeti kísérleti állomásnál megvizsgáltattak és mint legjobb gyógyszerül ajánlottak, miután ezek emésztés és étvágytalanság ellen hatnak, nem okoznak az ízben savanytságot.

ARAI a valódi Trenker féle jávorkivonatok: a süritett jávor-kivonat (aer dascarpus) téglékben 50 és 30 kr., jávor kivonati gyomor-pasztillák skatulyában 50 és 30 kr., jávor kivonati mellobonok kartonokban 20 és 10 kr. Nagybani megrendelésnél árleengedés. Postán és vasutal széküldi vezér-tárnokunk. Továbbá **Török J.** gyógyszer. király-utca 12., valamint az összes bel- és külföldi droguisták, gyógyszerészek, fűszer-, csamego- és czukorka kereskedőknél 2 forintot alul nem küldetik szét.

Debreczenben kaphatók: **Rickl József J.** **Zelmos** és **Gereby Fülöp** urak kereskedésében.

Ügynökök és raklarnokok kerestetnek.

Trenker M. A. és társa uraknak Német-Kereszturót.

Van szerencsém ezuttal becses tudomásukra hozni, miszerint az önök által feltalált Jávor szereket megvizsgálva azzal próbát tettem saját magammal és betegemmel, hogy azt kitűnően alkalmaztam a hozott több nemével, kérem pedig ezen áldásos jó házi szer terjesztésére ezen bizonyítványomat a hírlapokon közzé tenni, mivel bebizonyult dolog az, hogy érdemes tea. Szegeden, 1886. január 31.

Dr. Gabara Vincze, városi főorvos, sebész, az összes gyógytudományok tanára, a Lipői rend lovagja és aranylörönás érdemkereszt tulajdonosa.

Arlejtési hirdetés.

1. Vállalat tárgyát képezi a berettyóújfalui ev. ref. egyház leányiskolái részére szükséges:

I. Kéttanterem.

II. Laképület.

III. Ürszéknek felépítése, a b. újfalui ev. ref. egyház lelkesí hivatatalnál megtekinthető terv és irányzat szerint.

2. Az építkezésnél szokásos csoportosítás szerinti munkálatok az ajánlatban elkülönítendők; fenntartván az építető bizottság jogát ahoz, hogy a különönmű munkálatokat együttesen egy, vagy külön külön több vállalkozónak adhassa ki, miből folyólag az ajánlat csupán egy csoport-munkálatra is vonatkozhatik s az ajánlatban kiteendő, hogy a pályázó hajlandó-e rész munkálatokat is elvállalni, vagy csak az összes munkálatokra vállalkozik?

3. Az ajánlati egységi árak szerint teendő.

4. Az összes munkálatok miségét és mennyiségét előtűntető s az 1. pont alatti tervezetnek mindenben megfelelő kimutatás az ev. ref. lelkesí hivatatalnál beszerezhető, mely kimutatásban a vállalati összeg számára türesen hagyott helyek az ajánlati tevésnél a vállalati összegekkel kitűntendők. — Az ajánlatok az építető bizottságnak ezimezve, a b. újfalui ev. ref. lelkesí hivatatalhoz nyújtandók be.

5. Csak zárt írásbeli ajánlatok fogadhatók el, melyekhez óvadékul a vállalati összeg tíz százötödjé készpénzben, takarékpénztári betéti könyvben vagy bírói letétre alkalmas értékpapirokban melléklendő.

6. Pályázati határidőül 1886. évi június hó 20. dik napjának délutáni 4 órája B. Újfalui község házának nagytermébe kitűzetik, a mikor és a hol a június hó 19. dik napjának délutáni 6 órájáig beérkezett ajánlatok alapján a vállalat egészben vagy részenként annak, vagy azoknak fog kiadni, kinek vagy kiknek ajánlatát az építető bizottság a vállalatot adó egyháza nézve legelőnyösebbnek találja.

7. Vállalkozóval azonnal szerződés köttetik, melynek tervezete az árveréskor megtekinthető.

8. Megjegyzetjük, hogy a II. alatti laképületnél az aláfalazás csakis ott fog eszközöltetni, a hol az szakértőileg megállapítva lesz, mely munkára nézve az ajánlati egységi árak lesznek irányadók.

9. A munkálat a szerződés megkötésétől számított 15 nap alatt megkezdendő s 1886. évi október 1. sejére teljesen befejezendő.

10. Az építető bizottság által szükségesnek talált esetleges pótmunkálat szintén a megajánlt egységi árakért teljesítendő.

B. Újfalui, 1886. június 6.

Az építető bizottság.

Aranyérem Paris 1878 Jury tag Budapest, orsz. kiállítás 1885.

Neuschlosz Ödön és Marcel parkétgyára, ács és asztalos-üzlete, gőzfűrésze, faheskedése

BUDAPESTEN, felső rakpart 10. szám.

Ajánlja mind nemű a fajparba vágó gyártmányait, nevezetesen

amerikai tölgyfapadokat

egyszerű és berakott

koczkaparkétákat

legnagyobb választékban. Folytonosan nagy készletet tart.

A parkét lerakását jutányos áron elvállalja.

Árjegyzékeket és mintarajzokat kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Három évi jótállást vállal.

Haladási érem Bécs 1873 Erdem érem Szeged 1876.

Diszokmány. Szekesfehérvár 1879. Diszokmány. Tria t 1882.

Aranyérem. Amsterdam 1883. Diszokmány. Iparégye ület 1880.

HIRDETMÉNY.

Steier József közadós csődtömegét képező 7352 frt 99 krra becsült rőfös áruknak s bolti felszerelésnek egy tömegben készpénz fizetés mellett és zárt ajánlat utáni eladását rendelte el a csődválasztmány.

A hirdetésményileg első ízben kitűzött határidőben benyújtott ajánlatok kellő eredményt nem biztosítván, ez évi június 7-én kelt választmányi határozat folytán, a venni szándékozókak ismételten felhívom tehát, hogy zárt ajánlatokat, a leltári becsérték 10 százaléknak vagyis 735 frtnak bánatpénzül készpénzben letétele mellett, választmányi elnök dr. Holländer Dezső ügyvéd urnál (Széchenyi-utca 1770. sz. a.) folyó 1886-ik év június 17-ik napjának délutáni 5 órájáig nyujtsák be.

A csődválasztmány az áruk minősége és mennyiségeért nem szavatol; venni szándékozókak különben ugy a csődletárt nálam (vár-utca 774. sz. a.) mint közbejöttömme a bőlban az árukat, tünep napok kivételével a kitűzött napig délután 2—3 óra közt megtekinthetik.

A választmány az ajánlat el- vagy el nem fogadása iránti jogot magának tartja fenn, az ajánlattevő a csődbíróság helyeslő tudomásul vételéig feltétlenül kötelezettségben marad, s 5900 frt már megajánlott vételáron aluli ajánlat tekintetbe nem vétetik; s a záridő után beadandó ajánlatok vagy utó ajánlatok el nem fogadhatók.

Ajánlattevő, ha ajánlata elfogadatik, köteles a csődbiztosi esetleg csődbíróság tudomásul vétele felőli értesítéstől számítandó 48 óra alatt az egész értéket készpénzben kifizetni, ugyancsak ettől számítandó 8 nap alatt a megvett összes árukat és felszerelést — a kötelezettségek bármilyikének nem teljesítése esetére bánatpénzének a tömeg javára elvesztése terhe alatt elhordatni tartozik.

Kelt Debreczenben, 1886. június 7-én.

Gyüggyey József,
tömeggondnok.

Uj mész- és szénkereskedés.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy **Nagy Hatvan utca 1448 sz. a.**

mész- és szénkereskedést

nyitottam. — Ezzel egyidejűleg van szerencsém értesíteni, hogy agr. Rédey-féle mezőtelegdi mészgyárral kötött előnyös szerződésennél fogva, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy mint a debreczeni piacon kizárólag egyedüli raktáros mindentéle igényeknek

nagyban és kicsinyben

a legjutányosabb árszámítás mellett megfelelhetek.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, vagyok

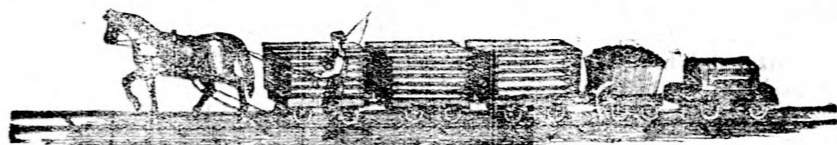
teljes tisztelettel

Jónász T.

(Haroska szabadalma)

Shallitható mezei aczel-vasutak.

(Haroska szabadalma.)

Legelőnyösebb és legolcsóbb szállitható vagy állandó vasut, gazdaságok, erdőszetek, téglagyárak, bányák, raktárak, pinceszék, gyárak és istállók számára, ugyazintén kisebb városok és gazdaságok egymásközi összeköttetésére stb. **Haroska F. Budapest, V., vaczi-lörut 58. sz. alatt.**

Magyarország leghiresebb s legszén-savdúsabb ásvány vize, a

SZOLYVAI

mely savanyúvíz, borral vegyítve, a legkellemesebb itató italt nyújtja; gyomor- és idegbajokban gyors és kitűnő segélyt ad; tüdő-, hörghántalmaknál, huygcsóhólyag hurutoknál és járványos betegségek alkalmával kitűnő gyógyszer képez. — mindenkor megrendelhető

MARSALKÓ KÁROLY

munkácsi uradalmi ásványvízberlőnél **Nyiregyháza**; s kapható jelesb gyógyszer-tárakban, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben is.

Szent Jakab-cseppek,

Minden gyomor- és ideg baj teljes és biztos gyógyítására, olyanoknak is, amelyek eddig ellenállottak minden eddigi gyógyszernek, különösen gyomorhurut, gyomor-gyöngeség, kólika, rőcsök, rossz emésztés, szorongások, szívdobogás, fejfás stb. A Szent Jakab-cseppek, az altrai görög kolostor mezei lábas szerzeteseinek előírása szerint, leparóva a kelet legkitűnőbb 22 gyógynövényéből, melyeknek mindentéle ma is első helyet foglal el a gyógyszerek között, töltetlen sikert biztosít a cseppek használóknak!

Kapható palackkonként 1 és 2 már kájával.

Főraktár: **M. Schulz, Hannover, Schillerstr.**

Raktárak: Debreczenben: Dr. Rotzschnek V. Bmil gyógyszer. Szegeden: Károlyi Kálmán gyógyszer. Budapest: Török József gyógyszer. Nyiregyháza: Eorányi E. gyógyszer. Miskolczon: Rác Gy. gyógyszer. Kassán: Molnár Lipót, Szabadkán: Nilassin Ignác gyógyszer-tárakban.

2087.
1886.

Hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint a város tulajdonát képező Ludas csapszék a hozzátartozott 103 hold és 1327 ööl, és most ujabban csatolt 21 hold és 589 ööl szántó, kaszáló és legelő földekek, ser, bor, pálinkamérési és vendéglői joggal; továbbá, a Józsa kert és Nagyerdő közt a Bignió-féle tanya szomszéd-ságában levő, s az 1661. sorszámú ház után kiosztott, s a város által megvett 22002 10000 rész osztályozott holdat tevő új osztású föld s végre a városi nagy magtár, s legvégül a nagy hortobágyi vendéglő 50 hold földdel s egyéb tartozékaival együtt a városház nagy termében folyó 1886. évi június hó 16-ik napján délelőt 10 órakor nyilvános árverésen folyó évi november 1-től illetve október 1-től hat illetve három egymásután következő évre, a város számvevő hivatalánál megtekinthető feltételek mellett haszonbérbe fognak adatni, miről az árverelmi ohajtók azzal értesítetnek, hogy a kikiáltási ár 10%-kát bánatpénzül az árverelő bizottság kezéhez készpénzben letenni tartoznak.

Debreczen, 1886. május 24.

A városi tanács.